

мабуть алякався, що не показався. Стрівай, попадешся, не втечеш!

Староста. Вің і сам прилетить, як захче, що так похваляється.

Хома. Ну, поки вже долетить, нам нічого ждати. Просимо сідати! Що там є, поїмо; що дадуть, поїємо та побалакаєм де-що. А тим-часом ти, Галю, не гуляй, в корці меду наливай та гостям піднеси хліба-соли, проси в привітом і в ласкою!

(Старости пристійно сідають за стіл. Галя бере від отця чарку, пляшку й підносить старшому старості. Староста не приймає.)

Староста. Ми вам тако! халепи натворили, що боїмося, щоб ви нас не потруїли... Призволяйтесь самі! *(Кланяється.)*

(Галя, споглядаючи на вітця несміло й стидливо, підносить до губи й подає старості.)

Староста *(взявши чарку)*. Тепера так! Пошли-ж, Боже, нашим молодим щастя і багатства і доброго здоров'я, щоб і внуки женили і правнуків дождати...

(Старосту перебиває хор колядників під вікном. Всі слухають уважно. Хома з досадою підкручує вуси; Галя весело споглядає на вікно. Староста підчас коляди повторює:) »Гарно колядують наші козаки!»

КОЛЯДА.

Бачить же Бог, бачить Творець,
Що мир погиває,
Архангола Гавриїла
В Назарет посилав!
Благовістив в Назареті —
Стала слава у вертепі.
О, прекрасний Вифлеєме,
Отверви врата Едема!

Хома *(до Галі, з днівом)*. Я-ж тобі наказував, щоб нікого не пускали! Задумалась, забула!

(Входить Назар з молодими козаками.)

Назар. Д
все добре!

(Всі козаки шапки, в строю то на Галю.)

Хома *амі*
просимо! Про

(Мовчанка)

ма споглядає

Назар. Ся

непрохані. М

прийшли. *(Г*

полковник по

(Глядит на

горілки, і я ви

ся, наливай!

(Галя пер

Хома *(в*

моєю дочкою?

Назар. Я!

самий, ва ког

самий, якого т

із-під ножа га

й самому геть

Хома. Пів

Галя. Хиб

Хома. Мо

Назар *(ву*

обманюють?

Хома. Не

просватана за

Назар *(з п*

сьогодні полк

Галю?

Галя *(пада*

не повакладало